

[Niels Andersen.]

orden i kassen, og at der naturligvis ikke skal være mere i kassen end strengt nødvendigt.

Når man fra venstres og konservativ side hævder, at beskatningen er steget meget væsentligt i de seneste år, er det rigtigt, men spørgsmålet er: hvorfor er beskatningen steget så meget i kroner og øre? Ganske enkelt fordi folketinget har gennemført en lovgivning, som kræver disse mange penge, og det har venstre og de konservative været med til. Og hvis man ser på udviklingen fremover, skal man også være klar over, at der er vedtaget masser af love i folketinget, som betyder, at statsbudgettet også i de kommende år vil stige. Det, man derfor vil stræbe frem imod, er at få en procentuel nedsættelse af beskatningen. Det forudsætter i virkeligheden, at man kan få en større indtjening. Jeg tror, vi er på vej ind i en udvikling, som betyder, at nationalindkomsten fortsat vil blive større og større, og at befolkningen dermed altså får en større indtjening, og hvis vi så ellers er i stand til at holde igen på statsudgifterne, så at udgifterne procentuelt stiger mindre end nationalindkomsten, vil der også være basis for en procentuel skattenedsættelse, men i kroner og øre bliver der ikke mulighed for — heller ikke i de kommende år — at sætte skatten ned. Det kan man lige så godt se realistisk på.

Jeg vil gerne sige generelt om det forslag, der her foreligger, at mit parti, retsforbundet, meget gerne vil være med til at drøfte det igennem. Det varer vel ikke så forfærdelig længe, inden regeringen fremsætter sit forslag til udskrivningslov, og ved den lejlighed kommer der vel også til at foreligge problemer af samme karakter som dem, der er indeholdt i det foreliggende forslag. Lad os så i et udvalg tale om alt det, der foreligger, alle disse problemer; lad os lave sammenligninger og beregninger og finde frem til det rigtige.

Det er mig i virkeligheden inderligt imod med en skattepolitik, der tilsigter at begunstige bestemte befolkningsgrupper. Derfor er jeg også imod, at man f. eks. siger, at de og de mennesker har en for høj skattebyrde i forhold til andre grupper. Det, man må sigte efter, må være at lave

en så retfærdig ordning som muligt. Jeg indrømmer, det er et noget svævende begreb, det kan være meget svært at definere, men sigtet må trods alt være, at vi får en reform gennemført, som betyder, at der virkelig skabes lige vilkår for alle landets borgere, at man ikke søger at begunstige hverken kapitalmagten eller dem, der har de højeste indkomster, lige så lidt som man selvfølgelig ekstraordinært skal søge at begunstige folk med små indkomster. Altså, dette at jage efter stemmer rent politisk gennem den skattepolitik, der føres, er mig inderligt imod. Man må stræbe henimod at gennemføre en retfærdig skattelovgivning. Jeg er ganske overbevist om, at det er det, befolkningen ønsker vi skal gøre i folketinget.

Alfred Jensen: Man får af denne debat indtrykket af, at der blæser en gunstig vind for skattelettelse. Alle taler om de rige midler, der står til rådighed for staten, og socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, sagde: det er ingen kunst med en skattereform nu, når der står over 400 mill. kr. til rådighed. På denne baggrund kan man vel nok forvente en blidere modtagelse af befolkningens ønsker om skattelettelse, end vi tidligere har mødt. Jeg ved nok, at ét er at tale om skattelettelse, et andet er at gøre noget for at få den gennemført, men jeg skulle tro, at den omstændighed, at vi befinder os i et valgår, kan virke som en drivkraft.

Jeg vil da gerne sige i anledning af dette forslag og diskussionen om skattereform og skattelettelse, at den kommunistiske gruppe har som alle andre talt for, at en skattereform var nødvendig. Vi har påvist den skæve udvikling, der har fundet sted i perioden siden 1940 til skade for de mindre-bemidlede, og vi har sagt, at det, det drejede sig om, ikke i første række var en revision af skattelovgivningens teknik, men en ændring af skattebyrdens fordeling. Det drejer sig naturligvis i første række om den personlige skat, men det drejer sig også om de indirekte skatter. Det nytter jo ikke noget, at man ved en debat som denne ser bort fra de afgifter, der er lagt på de elementære livsfor nødenheder. Gør man det, så opretholder man en urimelighed, en